

מחאה גדולה

אנו הח"מ תלמידי מו"ר הגאון הגדול, עמוד ההוראה,
רבי טובי' גאלדשטיין שליט"א ראש ישיבת עמק הלכה,
מוחים על עלבונה של תורה וחכמיה

שא' ממנגדי העירוב שיקר במצח נחושה למו"ר שליט"א, והוסיף חטא על פשע בחוצפתו הנוראה להדפיס דברי שקר על הלעטער-העד של מו"ר שליט"א, שמה שראש הכולל רשיבת עמק הלכה חתם בשמו של מו"ר לחזק את העירוב, הי' ללא רשותו והסכמתו.

גופא דעובדא הכי הוי. ביום ד' ויגש, השתתף מו"ר שליט"א באסיפת הרבנים שהתקיימה בבית מדרשו של הרה"ג רבי חיים לייב כ"ץ שליט"א, שם מסר מו"ר דברי עדותו בענין דעתו האמתית של הגאון בעל אג"מ זצ"ל מה ששמע מפיו, שרבנים הפוסקים אחרת מדעתו יש להם על מה שיסמוכו, ואין למחות בידם (עדות זו שמענו כמה פעמים מפי מו"ר שליט"א בכמה הזדמנויות). ובסוף האסיפה בנוכחות עשרים רבנים הורה מו"ר שליט"א לראה"כ הרב בנימין רובין שליט"א לחתום בשמו על הקו"ק להצטרף לדעת הרבנים המתירים ולחזקם.

כאשר נודע הדבר, בא בעש"ק א' ממנגדי העירוב למרן ראש הישיבה שליט"א, ואמתלא של שקר בפיו, שצד האוסרים רוצים לעשות שלום, וביום א' צריכה להתקיים אסיפה בין שני צדדי הרבנים האוסרים והמתירים בביתו של רב א', וע"כ טען למו"ר שבאם יתפרסם חתימת שמו של מו"ר שליט"א יש לחוש שהמתירין כבר לא יסכימו לשום פשרות, כי ידם תהי' על העליונה. לכן ביקש ממו"ר שיתן לו כתב להראות להרבנים המתירים שמו"ר מבקש מהם לעכב כינתיים את פרסום חתימת שמו. הנ"ל לחץ על מו"ר עד שהוציא ממנו לעטער-העד, וכשיצא הלך והדפיס עליו דברים אחרים לגמרי, ש"זה שכתב וחתם בשם מו"ר שליט"א, עשה זאת שלא ברשותו ומבלי הסכמתו", והפיץ פאשקעווילן של השקר הגם המודפס הנבזה דלהלן על הלעטער-העד של מו"ר שליט"א בכל רחובות העיר.

טו ב י ' ג א ל ד ש ט י י ן
ראש הישיבה
ישיבת עמק הלכה
ברוקלין, נ.י.
הנני בזה להודיע שלא נתתי רשות לחתום בשמי קודם שיתאספו הרבנים המתירים עם האוסרים
בישיבה אחת וידונו בזה, וזה שכתב בשמי אינה בהסכמתי כלל.
עש"ק יחי תש"ס
טובי' גאלדשטיין

כאשר הגיעו פאשקווילן אלו לבית מדרשינו, נודעו לנו מהדופי המוטל על חברינו ראה"כ הרה"ג ר' בנימין רובין שליט"א, שכאילו הוא זה שעשה חלילה איזה מעשה זיוף בשם מו"ר שליט"א, והתרעם ע"ז מאוד מו"ר שליט"א על שרימו אותנו, ומיד צלצל מו"ר לאותו רב שנאמר לו שבביתו צריכה להתקיים אסיפה ביום א', ושאל את הרב פרטים ע"ד האסיפה.

זה רק דוגמא אחת באיזה דרכי זיוף וסילוף, אונאה ורמיה, נאספו הרבה מחתימות הרבנים האוסרים

כששמע מו"ר שליט"א מאותו רב, שלא ידוע לו כלל על שום אסיפה כזו, לא בביתו ואף לא במקום אחר, נבהל מו"ר והשתומם ממעשה הנבלה הנוראה זו שעולל לו א' שהציג עצמו לפניו כאיזה רב, זקנו מגודל ולבוש באיציטלא דרכנן. וע"כ ביקש מו"ר מן הרב שיואיל לבוא לביתו ביום א' לשמוע מפיו כל האמת, ובניתיים נצמער מו"ר וחלש לבו במשך כל השבת.

ביום א' אחה"צ הגיע הרב למו"ר שליט"א, והראה לו את פרטי הצעת השלום שהציע שבוע קודם, ושצד המתירים קיבלוהו וחתמו עליו, אך צד האוסרים דחוהו. וגם הראה למו"ר את הצעת הפשרה הנגדית של האוסרים, שעליה לא הסכימו צד המתירים. מו"ר שראה את שני ההצעות, אמר, שהצעת השלום הראשונה שהציע הרב, היא הצעה משוכחת וטובה לשני הצדדים, ומאידך על הצעת הפשרה השני' תמה מו"ר שליט"א כיצד דורשים זאת צד האוסרין מהמתירים, הרי בעניני הלכה אסור לעשות שום פשרות, כשם שחלילה למו"ר צ' לומר על דבר אסור שהוא מותר, כך חלילה לומר על דבר המותר שהוא אסור, אף לכתחילה.

בשעת הביקור הזה היו נוכחים בבית מו"ר שליט"א, הרב בנימין רובין ועוד ג' מחברי הכולל, ובנוכחותם כתב וחתם מו"ר שליט"א בכתב ידו על הנייר המזויף שהודפס והופץ ע"י הנ"ל בזה"ל, "מה שנדפס כאן, אינו נכון. כי מה שהרב רובין חתם בשמי היה בשליחותי באסיפת הרבנים שהייתי נוכח שם. והעיקר שהרב ר' בנימין רובין הוא נאמן מאד. אמנם רצוני שיאספו הרבנים ויעשו שלום. טובי' גאלדשטיין", עכ"ל.

אה"ע שנת 1908 סוף אב תר"ס
הרב ב"ר אה"ע שנת 1908 סוף אב תר"ס
א"י שנת 1908 סוף אב תר"ס
א"י שנת 1908 סוף אב תר"ס

ולרא' חתמו ג' חברינו על אותו הנייר: "בפנינו החתומים מטה כתב וחתם מרן הראש ישיבה שליט"א דברים אלו ביום א' שמות תש"ס לפ"ק, אהרן מיכאל פייעראייזען, ישראל מיכאל גלאטצער, ישראל אברהם אקרמאן" (חתן ראש ישיבת שערי יושר).

ובזה הננו חברי הכולל עמק הלכה הח"מ מקוים שיצאנו ידי חובתינו
לגלות האמת ולמחות על בזיון כבוד התורה וחכמיה

ישראל גלאטצער
ישראל אברהם אקרמאן
ישראל מרדכי ווילנער
צבי רוב אמסעל
משה ניימאן
יעקב בער פריעדמאן
דוד ה. מייער
יצחק קויפמאן
יצחק פערל
יצחק אייזיק גרינפעלד
אברהם יהודה קאשובין
אברהם סילבער
חיים טובי' הכהן טשורנוף

אליקים געציל יונגרייז
אפרים דוד פרענקל
יהושע יוסף משה חורדון
יעקב הערמאן
יחיאל רוזנבלאט
יעקב לייטער
נחמן גאלדמאן
מנחם מענדל נוסבוים
שמואל חיים ברין
אברהם יצחק שנייד
אלי' יוסף הכהן יעקאבאוויטש
יהודה ארי' בינשטאק
בנימין רובין

זה לשון ההסכם שחתמו עליו המתירים, ודחתו האוסרים

למען האמת והשלום

בעוהש"ת, היות שיש רבנים מובהקים הסוברים שמצוה לעשות עירוב בשכונתינו, ולעומת זה ישנם רבנים מובהקים הסוברים שאף בעירוב אין למלטל בשכונתינו.

ועל כן למען השלום הוסכם בין כבוד הרבנים שליט"א משני הצדדים, הדברים דלהלן:

(א) הרבנים המתירים יכולים לתקן עירוב ע"י צורת פתחים סביב כל שכונת בארא פארק, ולא יחשב זאת כפגיעה בכבוד תורתם של הצד השני.

(ב) הרבנים המתירים מחייבים את עצמם שבכל מודעה בכתב שיפרסמו בענין העירוב, יחבר בשולי הגליון הלשון דלהלן: "אעפ"י שאנו מתירין לכתחילה למלטל, מ"מ למען האמת והשלום להוי ידוע שישנם רבנים מובהקים בשכונתינו הסוברים שאין למלטל, וכל אחד יעשה כהוראת חכם שאצלו שואל שאר שאלותיו".

(ג) כמו"כ הרבנים האוסרים מחייבים את עצמם שכל מודעה בכתב שיפרסמו בענין העירוב, יחבר בשולי הגליון הלשון דלהלן: "אעפ"י שאין אנו מתירין למלטל, מ"מ למען האמת והשלום להוי ידוע שישנם רבנים מובהקים בשכונתינו הסוברים שמותר לכתחילה למלטל, וכל אחד יעשה כהוראת חכם שאצלו שואל שאר שאלותיו".

(ד) ב' צדדי הרבנים מסכימים, שכל צד יכול לחזור אחר חתימת רבנים ע"ד היתר או איסור מלטל, בתנאי שהדבר ייעשה באופן שכל רב ומו"צ יוכל לחוות דעתו בכבוד ללא שום לחץ צדדי עליו, ואצ"ל שלאחר שהרב כבר חיווה דעתו, שוב לא ילחצו עליו שיחזור בו. ואין בחוות דעת הרב המתיר או האוסר שום פגיעה בכבוד צד השני, כי כך דרכה של תורה מעולם, ועל כגון דא אמרו ז"ל "את והב כסופה".

מטותא מכל רבני וראשי הישיבות דשכונתנו שליט"א, לצרף חתימתם על הסכם שלום הלזה, ויהא בזה לימוד לבנינו ולבני בנינו אחרינו, שחילוקי דיעות בהלכה אינם ח"ו מחלוקת של ריב חלילה, אדרבה ת"ח מרבים שלום בעולם, ועי"ז יוחזר השלום והשלוה וכבודה של תורה לשכונתנו, ויתגדל ויתקדש שם שמים על ידינו בעזה".

וע"ז באנו על החתום מצד ש"ק פ' ויגש תש"ס לפ"ק

זה לשון ההצעה הנגדית מצד האוסרים, שדחתו המתירים

בסי"ד, באנו בזה להודיע להציבור החרדים לדבר הי' וזהירים במצות, כי הגם שעשו עירוב בעירינו בארא פארק יע"א העומד תחת פיקוח רבנים יראי השם שליט"א, מ"מ עיקר תכלית העירוב הוא להסיר מכשול שלא יכשלו בני"א בהוצאה בשוגג, ולחולים וזקנים שהולכים על משענתם, ויש שמוכרחים לשאת תרופות [מעדעצינען] מחשש פיקוח נפש, וכיוצ"ב, ולשאר צורך גדול, אבל בלא"ה החמירו תמיד חסידים ואנשי"מ שלא להוציא בשבת אפילו במקום עירוב כשר, וכל שכן במדינתנו המוחזקת מקדמת דנא ע"י גדולי ישראל שלא לעשות עירוב כלל, ולכן דעתנו שבעל נפש לא יטלטל שלא לצורך גדול".

על פשרה זו פסק מו"ר שליט"א דאסור להרבנים המתירים להסכים